Anne Holsen.

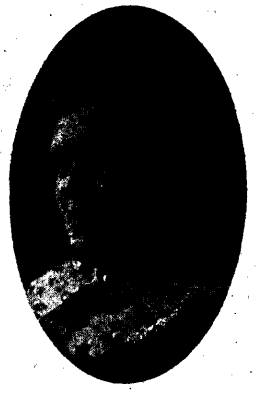

Anne Holsen er død. Hendes navn staar først i rækken blandt dem, som har kjæmpet for kvindesak og kvindestemmeret. Hun var en sjelden sympatisk personlighet som ogsaa i udlandet vil være kjendt blandt andet for sin deltagelse i lærermøder. Hendes klare forstand, varme hjerte og ærlige Karakter tiltvang sig respekt overalt.

Hundredesvis af elever vil i sit hjerte takke hende for hvad hun gav dem af værd for hele livet, og Norges kvinder vil lyse velsignelse over hendes minde og altid erindre hvad hun fik utrette til gavn for dem og for samfundet.

Kristiania 1.—6.—13.

S. V.

Ogsaa her i Landet bevares Mindet om Anne Holsens betydelige Personlighed. For nogle Aar siden holdt hun ved D. K.s Formandsmøde i København et interessant Foredrag om Arbejdet for Kvindevalgretten i Norge, og »Kvinden og Samfundet« bragte i 1911 Nr. 9 en Artikel om hende. Man faar gennem den et godt Indtryk af, hvilken betydelig Person hun var og hvilket stort Arbejde hun har udrettet baade som Lærer, i Kvindesagens Tjeneste og i forskellige offentlige Hverv. *Red.*

Artikler og Meddelelser, som ønskes optagne i Bladet for d. 15. i Maaneden maa være Redaktionen i Hænde senest d. 5., — for d. 30. senest d. 20.

Et Par Ord til Overvejelse for Mødrene.

—o—

Først vil jeg sige Dansk Kvindesamfund en varm og begejstret Tak for, hvad det har arbejdet og virket ved at gaa til den lovgivende Forsamling og bede om Ret og Retfærdighed for os Kvinder. Tak for dette gennem mange Aar saa ihærdige Arbejde.

Nu staar vi jo lige ved Maalet: Lige Valgret for Kvinder og Mænd, og jeg vil da gerne bede de ledende Kvinder vende Blikket fra de store, ledende Mænd og til de smaa Drenge.

Dansk Kvindesamfund har jo bredt sig ud over hele Landet og kan gennem sine Kredse faa Kvinderne i Tale alle Vegne, og jeg tror, det vilde være af stor Betydning, om det vilde give Mødrene et Vink til Forstaaelse af Opdragelsen af deres smaa Drenge. Ved at Moderen gør sin Indflydelse gældende overfor sin lille Dreng, der læner sig tillidsfuldt op til hende, kan hun i høj Grad lette Vejen for sin lille Pige, der en Gang skal blive Hustru og Moder.

Det er Forholdene paa Landet, jeg vil skrive om, Byforholdene kender jeg ikke, men jeg har en Følelse af, at den Vægt, som *dér* lægges paa ydre Dannelse, har sin store Betydning for en pæn Optræden mellem Drenge og Piger og mellem Mand og Kvinde. Paa Landet har Mødrene ikke Blikket fæstet tilstrækkeligt paa den Side af Opdragelsen. Man ser ofte, at en Dreng i Stedet for at tage Huen af og hilse paa en lille Pige, sparker ud og raaber Tøs efter hende, og jeg har tit i Skolen lagt Mærke til, at naar en Dreng og en Pige samtidig kommer med deres Kop og skal drikke Vand fra Posten, saa skubber Drengen Pigen fra, drikker selv først og smider det sidste Vand af Koppen i Hovedet paa Pigen og løber saa stolt sin Vej i Følelsen af sine overlegne Kræfter.

Naar nu en Moder med kærlige Ord forklarede sin lille Dreng det upassende i en saadan Opførsel og rigtig indtrængende sagde til ham, at han altid skulde prøve paa at hjælpe Smaapigerne, der ikke er saa stærke som han og i det hele taget vænnede ham til at være høflig og tjenstvillig baade overfor hans Søstre og overfor andre smaa Piger; og naar han saa tilmed lige fra Drengeaarene og op gennem Ungdomstiden blev vant til selv at børste sit Tøj og sy en manglende Knap i, selv at børste sit Fodtøj og holde Orden i sine Ting, saa vilde han ogsaa, naar han bliver voksen Mand og Ægtemand, finde det naturligt, at han selv besørger disse Smaating, og han vil forstaa, at selv om den Slags ikke er haardt Arbejde, saa er det dog noget, som tager Tid, og som *skal* gøres, om det hele skal være vel. Men det maa en Moder lære sin lille Dreng, det kan en Hustru aldrig lære sin Mand.

Jeg taler ikke om de store Hjem, hvor der er Tjenestefolk nok, men om de tusinde smaa Hjem, hvor alle de utallige, huslige Smaaarbejder hviler paa Moderen. Jeg har haft rig Lejlighed til at se Gang paa Gang, hvorledes saadan en Moder er ved at segne under alle disse Pligter og bliver gammel og udslidt, før hun er 40 Aar. — Manden og Børnene tager det som en Selvfølge, at Moder gør det hele. Og jeg har endogsaa i ellers gode Hjem hørt Manden sige, at hvis Konen og Pigen ikke arbejdede med paa Marken og i Laden, saa havde de ikke noget at bestille; og det selv i Hjem, hvor Manden sætter Pris paa, at Stuerne er rene, Bordet pænt dækket, Maden veltillavet og Tøjet rent og helt. Naturligvis kunde det ikke falde en saadan Mand ind at nægte, at Menneskene staar over Dyrene, men alligevel vil han ikke indrømme, at der skal Tid og Arbejde til at berede Føden, Klæderne og Opholdsrummene til Menneskene; nej, kun naar Kvinderne hjælper med til at drage Omsorg for Dyrene, bestiller de noget. — Hvordan kan det være, at Mænd med god Forstand, god Vilje og god Oplysning ikke kan tænke logisk paa dette Omraade? Det er fordi, de igennem utallige Slægtled er bleven vænnet til at se ned paa Kvindens Arbejde som noget „Pilleri", og denne Synsmaade har sikkert igen sin Grund i Mandens fysiske Overlegenhed.

Hvor er det trist at se en ung, glad Brud i Tillid til de kønne Ord, hendes Brudgom har sagt hende i deres Forlovelsesdage, gaa